

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Wet van God Versus de Wet van Mozes

De Wet van God versus de Wet van Mozes klinkt voor de meesten als een heel rare titel. Maar er zijn mensen die geloven dat het verschillende wetten zijn. Het is ons gebed dat we duidelijk mogen maken dat het om een en dezelfde Wet gaat.

Om het dilemma wat te verduidelijken; er zijn mensen die geloven dat alleen de zogenaamde 10 geboden gelden als de Wet van God. Mensen die dat geloven, gaan ervan uit dat alle overige geboden alleen aan Mozes werden gegeven, en dus moeten worden gezien als de Wet van Mozes. Zij gaan er dus van uit dat er een verschil is tussen de Wet van Mozes en de Wet van God; maar is dat echt zo? In deze studie gaan we de Schrift onderzoeken ten aanzien van dit onderwerp om dat te ontdekken.

Mensen die het niet eens zijn met onze stelling zeggen dat de Wet van God door God Zelf is geschreven. Nogmaals, zij zien de Wet van God als de 10 geboden. Zij zeggen dat die bindend zijn voor gelovigen van nu, terwijl de Wet van Mozes alleen voor een bepaald volk en voor een bepaalde tijd was gegeven. Laten we kijken waar er de eerste keer wordt gesproken over de “Wet van Mozes”.

Jozua 8:31-32

*Zoals Mozes, de dienaar van JHWH, aan de Israëlieten geboden had, overeenkomstig wat in het wetboek van Mozes geschreven staat: een altaar van hele stenen die men niet met een ijzeren voorwerp bewerkt had. Daarop brachten zij brandoffers aan JHWH. Ook brachten zij dankoffers. Vervolgens schreef hij daar op stenen een afschrift van de Wet van Mozes, die hij geschreven heeft voor *de ogen van de Israëlieten*.*

En even eerder in hoofdstuk 1...

Jozua 1:7

Alleen, wees sterk en zeer moedig, door nauwlettend te handelen overeenkomstig heel de Wet die Mozes, Mijn dienaar, u geboden heeft. Wijk daar niet van af, naar rechts of naar links, opdat u verstandig zult handelen overal waar u gaat.

Er zijn nog veel meer plaatsen waar de “Wet van Mozes” wordt genoemd. Maar laten we de verzen over de “Wet van God” ernaast zetten.

Nehemia 8:9

Zij lazen uit het boek voor, uit de Wet van God, gaven uitleg en verklaarden de betekenis, zodat men de voorlezing begreep.

2 Koningen 10:31

Maar Jehu wandelde niet nauwlettend *en* met heel zijn hart in de Wet van JHWH, de God van Israël; hij week niet af van de zonden van Jerobeam, die Israël deed zondigen.

Dus, wordt hier naar twee verschillende wetten verwezen, of gaat het om dezelfde Wet? Kwam datgene wat door Mozes werd doorgegeven bij Mozes zelf vandaan? Overweeg dit.

Deuteronomium 4:14

En mij gebod JHWH in die tijd om u verordeningen en bepalingen te leren, om die te doen in het land waar u naartoe trekt om het in bezit te nemen.

Dus, kwam het bij Mozes of bij Jahweh vandaan? Hier nog een ander vers.

Deuteronomium 6:25

Het zal voor ons gerechtigheid zijn als wij al deze geboden nauwlettend in acht nemen, voor het aangezicht van JHWH, onze God, zoals Hij ons geboden heeft.

Dan zullen er al meteen mensen zeggen dat die geboden voor die specifieke tijd golden, voor Israël. Maar, de vraag is – wie heeft ze geboden? Dat was Jahweh. (“Als wij al deze geboden nauwlettend in acht nemen ...zoals Hij ons geboden heeft ...” **Deut. 6:25**) Dus ze zijn niet van Mozes maar van Jahweh. Maar dan blijft de vraag voor wie ze zijn bedoeld? Alleen voor Israël? Zijn er voor anderen afzonderlijke wetten? Nee. Lees maar

Numeri 15:15-16

Voor u, gemeente, en voor de vreemdeling die *bij u* verblijft, geldt één verordening, een eeuwige verordening, *al* uw generaties door: net zoals u, zo moet *ook* de vreemdeling voor het aangezicht van JHWH zijn. Eén Wet en één bepaling geldt voor u en voor de vreemdeling die bij u verblijft.

Maar waar het ons hier om gaat is dat Deuteronomium 6 duidelijk laat zien dat het Jahweh was die de Wet gaf, door middel van Mozes. Overweeg deze woorden die een paar hoofdstukken verderop staan.

Deuteronomium 8:11

Wees op uw hoede dat u JHWH, uw God, niet vergeet, en daardoor Zijn geboden, Zijn bepalingen en Zijn verordeningen, die ik u heden gebied, niet in acht neemt.

En hoe zit het met Numeri hoofdstuk 29? Het hele hoofdstuk ging over de Najaarsfeesten. Maar kijk nu naar het laatste vers dat gaat over alles dat zojuist is verteld.

Numeri 29:40

En Mozes zei *dit* tegen de Israëlieten, overeenkomstig alles wat JHWH aan Mozes geboden had.

Nogmaals, wie had ze geboden? Mozes of Jahweh? Het was Jahweh. Dus de Hoogtijden zijn echt door God geboden en niet door Mozes. De voorbeelden die worden gegeven in Ezra en Nehemia zijn ook uitstekende voorbeelden om te laten zien hoe de Schrift deze zaken onderwijst.

Ezra 7:6

Deze Ezra trok op uit Babel. Hij was een vaardig Schriftgeleerde, *bedreven* in de Wet van Mozes, die JHWH, de God van Israël, gegeven heeft. En de koning gaf hem alles wat hij had verzocht, omdat de hand van JHWH, zijn God, over hem *was*.

Hier staat behoorlijk duidelijk wat de oorsprong is van de Wet van Mozes: JHWH, God van Israël, gaf het aan hem! Als we *nog steeds* twijfelen, dan moeten we even een paar verzen verderop lezen.

Ezra 7:9-10

Op de eerste van de eerste maand was namelijk het begin van *zijn* tocht uit Babel, en op de eerste van de vijfde maand kwam hij in Jeruzalem aan, omdat de goede hand van zijn God over hem was. Ezra had immers zijn hart erop gericht om de Wet van JHWH te onderzoeken, om die te doen en om in Israël de verordeningen en bepalingen te onderwijzen

Hier gebruikt Ezra, de geleerde schrijver, deze termen door elkaar heen. Overweeg ook de woorden van Nehemia.

Nehemia 8:2

Heel het volk verzamelde heel het volk zich als één man op het plein dat voor de Waterpoort ligt; en zij zeiden tegen Ezra, de Schriftgeleerde, dat hij het boek moest brengen met de Wet van Mozes, die JHWH Israël had geboden.

Nogmaals, het is heel duidelijk dat het JHWH was die ons de Wet van Mozes gaf. Een aantal verzen verderop lezen we het volgende.

Nehemia 8:9-10

Zij lazen uit het boek voor, uit de Wet van God, gaven uitleg en verklaarden de betekenis, zodat men de voorlezing begreep. En Nehemia (hij was *Zijne Excellentie, de stadhouder*), Ezra, de priester *en* Schriftgeleerde, en de Levieten die het volk onderwezen, zeiden tegen heel het volk: Deze dag is heilig voor JHWH uw God. Rouw *dan* niet en huil niet. Heel het volk huilde namelijk toen ze de woorden van de Wet hoorden

In vers 1 werd het de Wet van Mozes genoemd, terwijl er hier in vers 8 naar wordt verwezen als de Wet van God. Laten we verder lezen.

Nehemia 8:15

Zij vonden in de Wet geschreven dat JHWH door de dienst van Mozes had geboden dat de Israëlieten in loofhutten zouden wonen tijdens het feest in de zevende maand.

We gaan verder met vers 17.

Nehemia 8:18-19

De hele gemeente van hen die uit de gevangenschap waren teruggekeerd, maakte loofhutten en woonde in *die* loofhutten, want zo hadden de Israëlieten niet *meer* gedaan vanaf de dagen van

Jozua, de zoon van Nun, tot op deze dag. Er was zeer grote blijdschap. En men las dag aan dag voor uit het boek met de Wet van God, vanaf de eerste dag tot de laatste dag, en ze vierden zeven dagen feest. En op de achtste dag was er een bijzondere samenkomst, volgens de bepaling.

Dus hier in vers 15 zien we dat er wordt verwezen naar de Wet die door Mozes is geboden en in vers 19 wordt er gesproken over de Wet van God. Mocht je er nog aan twijfelen, hier zien we duidelijk dat de Wet van God ook het Feest van Soekot bevat, dat al werd genoemd in Leviticus 23 en eerder werd genoemd in Numeri 29! In dit alles zien we dat Mozes een uitverkoren gereedschap van Jahweh was om Zijn instructies door te geven. Ze waren niet van Mozes. Hij was slechts de boodschapper. Nu we dus hebben laten zien dat de termen “Wet van Mozes” en “Wet van God” dezelfde Wet aanduiden, gaan we kijken naar een aantal veel voorkomende bezwaren.

Veel mensen zeggen: “De 10 geboden werden door God Zelf uitgesproken en opgeschreven en daarom zijn ze voor eeuwig bindend, terwijl de Wet van Mozes werd geschreven door Mozes, en daaruit kunnen we opmaken dat ze van tijdelijke aard zijn.” Er zijn heel veel dingen niet in de haak met deze stelling. Laten we eerst gaan kijken naar het verhaal van de 10 geboden.

In Exodus hoofdstuk 20, lezen we dat de 10 geboden door Jahweh Zelf werden gegeven. Lees vers 18 en 19 van dit hoofdstuk.

Exodus 20:18-19

En heel het volk was getuige van de donderslagen, de bliksems, het bazuingeschal en de rokende berg. Toen het volk *dit zag*, sidderden zij en bleven op een afstand staan. Zij zeiden tegen Mozes: Spreekt ú met ons, dan zullen wij luisteren, maar laat God niet met ons spreken, anders sterven wij.

Ze waren bang om Jahweh te horen spreken. Ze wilden geen woorden meer van Hem horen. Ze waren zo ontzettend bang, alleen al door het horen van Zijn stem. Laten we nu kijken naar het parallelle gedeelte in Deuteronomium.

Deuteronomium 5:1-5

Mozes riep heel Israël *bijeen* en zei tegen hen: Luister, Israël, naar de verordeningen en bepalingen die ik heden ten aanhoren van u spreek. U moet ze leren en nauwlettend in acht nemen. JHWH, onze God, heeft een verbond met ons gesloten bij de Horeb. Niet met onze vaders heeft JHWH dit verbond gesloten, maar met ons, wij die hier heden allen in leven zijn. Van aangezicht tot aangezicht heeft JHWH met u gesproken op de berg, vanuit het midden van het vuur (ik stond in die tijd tussen JHWH en u in, om u het woord van JHWH bekend te maken, want u was bevreesd vanwege het vuur en klom de berg niet op).

Vanaf vers 6 tot 21 staan de 10 geboden beschreven. Laten we verder lezen vanaf vers 22.

Deuteronomium 5:22

Deze woorden sprak JHWH tot heel uw gemeente, op de berg, vanuit het midden van het vuur, de donkere wolken, met luide stem; Hij voegde er niets aan toe. Hij schreef ze op twee stenen tafelen en gaf ze aan mij.

Veel mensen stoppen op dit punt en zeggen: “Zie je, Hij *voegde er niets aan toe*.” Toch moeten we de rest van het hoofdstuk uitlezen om het verband met de rest van de Schrift te begrijpen.

Deuteronomium 5:23-26

En het gebeurde, toen u die stem vanuit het midden van de duisternis hoorde en de berg van vuur brandde, dat u naar voren kwam, naar mij toe, al uw stamhoofden en uw oudsten. En u zei: Zie, JHWH, onze God, heeft ons Zijn heerlijkheid en Zijn grootheid laten zien en wij hebben Zijn stem gehoord vanuit het midden van het vuur; vandaag hebben wij gezien dat God met de mens spreekt en dat deze in leven blijft. Maar nu, waarom zouden wij sterven? Want dit grote vuur zou ons verteren; als wij de stem van JHWH, onze God, nog langer zouden horen, zouden wij sterven. Want wie is er van alle vlees, die de stem van de levende God heeft horen spreken vanuit het midden van het vuur, zoals wij, en in leven is gebleven?

Let nu goed op wat er in de volgende verzen staat.

Deuteronomium 5:27-33

Gaat u naar voren, en luister naar alles wat JHWH, onze God, zal zeggen. U moet dan alles wat JHWH, onze God, tegen u zal zeggen, tegen ons zeggen, en wij zullen ernaar luisteren en het doen. Toen JHWH uw woorden hoorde, toen u tot mij sprak, zei JHWH tegen mij: Ik heb de woorden van dit volk, die zij tot u gesproken hebben, gehoord; alles wat zij gezegd hebben, is goed. Och, hadden zij maar zo'n hart, om Mij te vrezen en Mijn geboden alle dagen in acht te nemen, opdat het hun en hun kinderen voor eeuwig goed zou gaan! Ga, zeg hun: Keer terug naar uw tenten. Maar blijft u hier bij Mij staan. Dan zal Ik tot u spreken alle geboden, verordeningen en bepalingen die u hun moet leren en die zij moeten doen in het land dat Ik hun geven zal om het in bezit te nemen. U moet *dus* nauwlettend handelen zoals JHWH, uw God, u geboden heeft; wijk niet af, naar rechts of naar links. Heel de weg die JHWH, uw God, u geboden heeft, moet u gaan, opdat u leeft, en het u goed gaat, en u *uw* dagen verlengt in het land dat u in bezit zult nemen.

Lees vers 32 nog een keer.

Deuteronomium 5:32

U moet *dus* nauwlettend handelen zoals JHWH, uw God, u geboden heeft; wijk niet af, naar rechts of naar links

Dus wat had Jahweh hen geboden? Voor dat antwoord gaan we terug naar vers 27.

Deuteronomium 5:27

Gaat u naar voren, en luister naar alles wat JHWH, onze God, zal zeggen. U moet dan alles wat JHWH, onze God, tegen u zal zeggen, tegen ons zeggen, en wij zullen ernaar luisteren en het doen.

We moeten niet vergeten dat de profeten alles wat ze moesten spreken rechtstreeks van JHWH ontvingen. Het kwam maar zelden voor dat God Zelf rechtstreeks tot Zijn volk sprak. Worden de uitspraken van de Profeten daardoor van minder waarde? Natuurlijk niet. In feite werd de gehele Schrift op dezelfde manier geschreven als de “Mozaïsche” wet. Mensen kregen van Jahweh te horen wat ze moesten opschrijven. En dat is precies wat we lezen in 2 Timotheüs 3:16.

2 Timotheüs 3:16-17

Heel *de Schrift* is door God ingegeven en is nuttig om *daarmee* te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren *en* op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust.

Daartoe behoort ook de “Wet van Mozes.” Een ander bezwaar dat vaak wordt gebezigd is: “Het feit dat de Wet van Mozes werd bewaard *naast* de Ark van het Verbond, en de 10 geboden *daarin*, laat zien dat er een scheiding tussen die twee is en dat *de een belangrijker is dan de ander.*” Daarmee wordt verwezen naar Deuteronomium waar we het volgende lezen.

Deuteronomium 31:26

“Neem dit wetboek en leg het naast de ark van het verbond van JHWH, uw God, zodat het daar is als getuige tegen u.”

Vergelijken we dat met hoofdstuk 10...

Deuteronomium 10:4-5

Toen schreef Hij op de tafelen, overeenkomstig de eerste tekst, de Tien Woorden die JHWH tot u gesproken had op de berg, vanuit het midden van het vuur, op de dag *dat u daar* bijeenkwam; en JHWH gaf ze aan mij. En ik keerde mij om, daalde de berg af en legde de tafelen in de kist die ik gemaakt had. Daar zijn ze *nog steeds*, zoals JHWH mij geboden had.

Dus het is duidelijk dat ze op twee afzonderlijke plaatsen waren; een in de ark, en de ander naast de ark. Is dat om ons te laten zien dat de tien geboden voor eeuwig zijn en de rest van tijdelijke aard?

Nou, dat denken wij niet. Wat waren volgens Jesjoea de twee belangrijkste geboden? Lees maar...

Mattheus 22:36-40

“Meester, wat is het grote gebod in de Wet?” Jesjoea zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.

Oké. De twee grootste geboden zijn God liefhebben en je naaste liefhebben als jezelf. Laten we daar even over nadenken. Dat worden de twee GROOTSTE geboden genoemd. Waar staan die geboden? Lees maar...

Deuteronomium 6:5

Daarom zult u JHWH, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht.

En ook hier...

Leviticus 19:18

“U mag geen wraak nemen of een *wrok* koesteren tegen uw volksgenoten, maar u moet uw naaste liefhebben als uzelf. Ik ben JHWH.”

Dus, geen van deze twee geboden worden direct genoemd in een van de 10 geboden. Ze staan verderop beschreven in de Wet van Mozes.

En wat deed Christus toen Hij werd verleid? Hij citeerde de Wet. En daardoor overwon Hij. Maar, Hij citeerde niet een van de 10 woorden toen Hij werd verleid. Dus, volgens de mensen die een scheiding willen leggen, citeerde Hij Mozes om de zonde te overwinnen, en niet God. Als reactie daarop zijn er nog steeds mensen die zeggen dat dat niet meer geldt, terwijl de 10 geboden van kracht blijven. Als de 10 geboden de grotere, of blijvende geboden zijn, hoe kan het dan dat de twee geboden die de grootste zouden zijn NIET worden genoemd in de geboden die in de ark werden geplaatst? Hoe kan het dat de geboden die Jesjoea citeerde om de zonde te overwinnen daar niet bij zouden horen? En denk ook aan het gebod dat Jesjoea aan de menigten en de discipelen gaf in Mattheus 23 over wat we wel en niet moeten doen met Mozes.

Mattheus 23:1-3

Toen sprak Jesjoea tot de menigte en tot Zijn discipelen: De Schriftgeleerden en de Farizeeën zijn gaan zitten op de stoel van Mozes; daarom, al wat zij u zeggen dat u in acht moet nemen, neem *dat* in acht en doe *het*; maar doe niet naar hun werken, want zij zeggen het, maar doen het *zelf* niet.

Zou dit dan niet betekenen dat we alles wat door Mozes werd gegeven moeten gehoorzamen? Ja, en dat zei Jesjoea tegen zijn discipelen EN tegen de menigten. Als de Wet van God was afgezonderd van de Wet van Mozes, EN de Wet van God inderdaad superieur was, waarom gaf Jesjoea iedereen dan de instructie om alles te volgen wat door Mozes en NIET door God was gegeven? Zijn dit geen legitieme vragen? En hoe zit het met het gebod van Paulus aan de gemeente van Corinthe? Deze mensen hadden een Heidense achtergrond. Overweeg zijn woorden...

1 Corinthiërs 11:1

Wees navolgers van mij, zoals ik *navolger* van Christus *ben*.

Welk voorbeeld is dat? Bedoelt hij dat we Mozes moeten volgen? Nogmaals, de TWEE grootste geboden worden NIET genoemd in de eerste tien, die door sommigen de Wet van God wordt genoemd. Maar hoeveel stenen tafelen had Mozes? Het waren er twee; twee stenen tafelen. Jesjoea noemt de TWEE grootste geboden. Zie je het al? Laten we gaan kijken naar de algemeen bekende "10 geboden."

- 1 U zult geen andere goden hebben voor Mijn aangezicht.
- 2 U zult u voor uzelf geen afgoden maken.
- 3 U zult de naam van uw God niet ijdel gebruiken.
- 4 Gedenk de Sjabbat dat u die heiligt.
- 5 Eer uw vader en uw moeder.
- 6 U zult niet moorden.
- 7 U zult geen overspel plegen.
- 8 U zult niet stelen.
- 9 U zult geen vals getuigenis geven tegen uw naaste.
- 10 U zult niet begeren.

Misschien is het je opgevallen, maar de eerste vier hebben direct te maken met onze relatie met Jahweh.

- U zult geen andere goden hebben voor Mijn aangezicht.
- U zult u voor uzelf geen afgoden maken.

- U zult de naam van uw God niet ijdel gebruiken.
- Gedenk de Sjabbat dat u die heiligt.

De laatste zes hebben specifiek te maken met onze relatie met onze naaste.

- Eer uw vader en uw moeder.
- U zult niet moorden.
- U zult geen overspel plegen.
- U zult niet stelen.
- U zult geen vals getuigenis geven tegen uw naaste.
- U zult niet begeren.

Zou het zo kunnen zijn dat ze op die manier waren verdeeld over de twee stenen tafelen: een over onze relatie met Jahweh, en de ander over onze relatie met elkaar? Oftewel, zoals een inhoudsopgave van een boek? Het boek bestaat uit twee gedeelten. Het eerste deel gaat over onze relatie met Jahweh. Het tweede gedeelte gaat over onze relatie met anderen. Elk gedeelte heeft zijn eigen hoofdstukken. Het eerste gedeelte heeft 4 hoofdstukken en het tweede gedeelte heeft 6 hoofdstukken. En we weten dat de hele Wet en de Profeten aan deze twee geboden hangen. En daarvanuit, valt de rest van de Wet (alles) binnen een van de tien hoofdstukken van deze twee gedeeltes.

Er zijn veel mensen die zeggen dat we de 10 geboden niet zo moeten noemen, maar dat we ze “de 10 woorden” of “de 10 gezegden” moeten noemen. Ze hebben een punt, want in het Hebreeuws staat er niet “de 10 geboden” maar “*Aseret ha-D’varim*.”

Dit betekent letterlijk “de 10 woorden” OF “de 10 gezegden.” Het zou ook kunnen worden vertaald als “de 10 stellingen,” of zelfs “de 10 verklaringen.” *Aseret ha-D’varim* staat ook in de volgende verzen.

Exodus 34:28

Hij was daar namelijk veertig dagen en veertig nachten bij JHWH. Hij at geen brood en dronk geen water. En *God* schreef op de tafelen de woorden van het verbond, de Tien Woorden. (*Aseret ha-D’varim*).

Deuteronomium 4:13

Hij maakte u Zijn verbond bekend, dat Hij u beval te doen, de Tien Woorden (*Aseret ha-D’varim*), en Hij schreef ze op twee stenen tafelen.

En...

Deuteronomium 10:4

Toen schreef Hij op de tafelen, overeenkomstig de eerste tekst, de Tien Woorden (*Aseret ha-D’varim*) die JHWH tot u gesproken had op de berg, vanuit het midden van het vuur, op de dag dat u daar bijeenkwam; en JHWH gaf ze aan mij.

ALS de betekenis van “de 10 woorden” OF “de 10 gezegden” zou zijn bedoeld als “de 10 geboden,” dan zou er niet staan “*Aseret ha-D’varim*” maar “*Aseret ha-Mitzwot*,” wat LETTERLIJK “de 10 geboden” betekent. Maar, zoals we al opmerkten, staat er in het Hebreeuws “*Aseret ha-D’varim*,” (de 10 gezegden).

We zien dat *Mitzwot* terecht wordt vertaald als “geboden” in andere verzen, zoals deze:

Genesis 26:5

Omdat Abraham Mijn stem gehoorzaamd heeft en Mijn voorschriften, Mijn geboden (Mitzwot), Mijn verordeningen en Mijn wetten in acht genomen heeft.

Exodus 16:28

Toen zei JHWH tegen Mozes: Hoelang weigert u *nog* Mijn geboden (Mitzwot) en Mijn wetten in acht te nemen?

En...

Leviticus 26:14

“Maar als u niet naar Mij luistert en al deze geboden (Mitzwot) niet doet...”

Mitzwot is het woord dat wordt gebruikt voor geboden. We zien in deze 10 woorden daarom de categorieën van de hele Torah, waardoor we ze ook 10 gezegden of 10 principes kunnen noemen! Ik ontdekte ook nog dit Bijbelgedeelte over de stenen tafelen en wat erop staat. Lees maar...

Exodus 24:12

JHWH zei tegen Mozes: Klim naar boven, naar Mij toe, de berg op, en blijf daar. Dan zal Ik u de stenen tafelen geven, de Wet en de geboden, die Ik opgeschreven heb om hen te onderwijzen.

Het woord dat hier is vertaald als geboden is *ha-Mitzwot*. Ook al worden ze de tien gezegden of tien principes genoemd, toch is er zeker wat voor te zeggen om ze geboden te noemen. Maar waarom zouden deze 10, op de twee stenen tafelen, in de Ark worden geplaatst terwijl de Torah buiten de Ark moest worden bewaard? De Ark van het Verbond werd bewaard in het Heilige der Heiligen. We weten dat alles in de Tabernakel was gemaakt naar het beeld dat aan Mozes was getoond van het hemelse heiligdom, want er staat geschreven...

Exodus 25:9

Volgens alles wat Ik u zal tonen, een ontwerp van de tabernakel en een ontwerp van al zijn voorwerpen, *zó* moet u *het* maken.

Dat wordt bevestigd in het boek Hebreeën.

Hebreeën 8:5

Deze priesters doen dienst in een afbeelding en schaduw van de hemelse dingen, overeenkomstig een aanwijzing van God die Mozes ontving bij het voltooiën van de tabernakel. Want zie erop toe, zegt Hij, dat u alles maakt overeenkomstig het voorbeeld dat u op de berg getoond is.

We kunnen dan ook concluderen dat alles in de tabernakel, en later in de tempel, een bijzondere betekenis heeft, dus wat betekent het dat de Ark in het Heilige der Heiligen is?

Er zijn mensen die geloven dat de binnenkant van de Ark van het Verbond symbool staat voor het hart van de mens! We weten dat Jahweh altijd heeft verlangd dat de Wet werd geschreven in onze harten, wat we in onderstaande Schriftgedeeltes lezen.

Deuteronomium 11:18

Daarom moet u deze woorden van mij in uw hart en in uw ziel prenten. Bind ze als een teken op uw hand, en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn.

Deuteronomium 30:14

Want dit woord is heel dicht bij u, in uw mond en in uw hart, om het te doen.

Jeremia 31:33

Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt JHWH: Ik zal Mijn Wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.

En ook...

Psalm 119:10-11

Ik zoek U met heel mijn hart, laat mij van Uw geboden niet afdwalen. Ik heb Uw belofte in mijn hart opgeborgen, opdat ik tegen U niet zondig.

Dus het is altijd de bedoeling geweest dat de Wet op onze harten zou worden geschreven, en dat is precies de reden waarom mensen geloven dat de Ark van het Verbond het hart van God symboliseert. Besnijdenis begint in het hart. Lees maar...

Deuteronomium 30:6

JHWH, uw God, zal uw hart en het hart van uw nageslacht besnijden, om JHWH, uw God, lief te hebben met heel uw hart en met heel uw ziel, zodat u leven zult.

Gehoorzaamheid begint in het hart. De 10 geboden op de twee stenen tafelen, in de Ark, kunnen heel goed symbool staan voor de Torah die op de tafelen van onze harten moet worden geschreven. Zoals besnijdenis van het hart leidt tot besnijdenis van het vlees, brengt het feit dat de 10 geboden in ons hart zijn ons tot zichtbare gehoorzaamheid aan de Torah. Daarom is de Torah BUITEN de Ark. Dat past heel mooi bij wat er in Deuteronomium 30:14 staat:

Deuteronomium 30:14

Want dit woord is heel dicht bij u, in uw mond en in uw hart, om het te doen.

Paulus verwijst naar dit vers in Romeinen, maar verduidelijkt het.

Romeinen 10:6-8

De gerechtigheid echter die uit het geloof is, spreekt aldus: Zeg niet in uw hart: Wie zal naar de hemel opklimmen? Dat is Christus naar beneden brengen. Of: Wie zal in de afgrond neerdalen? Dat is Christus uit de doden naar boven brengen. Maar wat zegt zij? Dicht bij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord van het geloof, dat wij prediken:

In onze studie “Het Zondaarsgebed” gaan we dieper in op deze tekst.

Dus Jesjoea, het Woord, moet in onze harten zijn, waardoor wij van harte gehoorzaam willen zijn aan het volledige woord van Jahweh, ook in het fysieke – de wortel die vrucht voortbrengt.

Bekijk het zo: Als je een appelboom wilt, plant je dan een appelboom? Nee. Je plant het zaadje van een appel; iets dat ALLE basisinformatie bevat om een appelboom voort te brengen. Het is een fractie van de omvang, maar toch bevat het alles wat nodig is om het gewenste fruit voort te brengen. Zo zien we ook dat de Ark het zaad bevat – de basis voor alles wat nodig is om het gewenste fruit voort te brengen.

We vonden nog een interessante overeenkomst. Bijna al het zaad bevat drie basiselementen: het omhulsel van het zaad (sommigen noemen dat de schelp), het embryo en de endosperm. Dat is de basis van bijna alle zaden.

Zie je de overeenkomst? Het omhulsel van het zaadje is als de stenen tafelen. Het embryo en het endosperm zijn als de geboden om God EN mensen lief te hebben. Overweeg ook de twee groepen geboden die IN de stenen tafelen waren gegraveerd – aan beide kanten.

Exodus 32:15

En Mozes keerde zich om en daalde de berg af, met de twee tafelen van de getuigenis in zijn hand. Deze tafelen waren aan beide kanten beschreven

Dus ze zijn IN het omhulsel van het zaad. Als we dit zaad toepassen op ons hart, dan wordt het werkelijk ons dagelijks brood. Zoals we weten uit het citaat van Mattheüs:

Mattheus 4:4

Maar Hij antwoordde en zei: Er staat geschreven: De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt.

Het is inderdaad het manna in ons dat werkelijk leven voortbrengt uit iets dat dood is. Dat ZOU de reden KUNNEN zijn waarom de kruik met manna naast de bloeiende staf van Aaron werd geplaatst in de ark. Lees maar...

Hebreeën 9:3 – 4

Maar achter het tweede voorhangsel was *het gedeelte van de tabernakel dat het heilige der heiligen werd genoemd*, met een gouden wierookvat en de ark van het verbond, die geheel met goud overtrokken was. In deze ark lagen de gouden kruik met het manna en de staf van Aäron, die gebloeid had, en de *stenen tafelen van het verbond*.

Dus, net zoals het planten van een appelzaadje een appelboom voortbrengt, zo zal het planten van het Woord het Woord voortbrengen. Als we het zaad van het Woord planten in onze harten, dan wordt het Woord levend in onze levens; het hele Woord. Bekijk onze studie “De smalle weg” als je daar meer over wilt weten. Wij zien de Wet van God en de Wet van Mozes als een en dezelfde.

Als we spreken over de Wet van God, dan zijn er mensen die zich afvragen of die werd gegeven door God of door engelen. Die vraag komt op na het lezen van Handelingen 7 of Galaten 3. Lees maar...

Handelingen 7:52-53

Wie van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? Zelfs hebben zij hen gedood die de komst van de Rechtvaardige aankondigden, van Wie u nu verraders en moordenaars geworden bent. U, die de Wet ontvangen hebt door de dienst van engelen, hebt *die* niet in acht genomen!

Galaten 3:19 (WV)

Waartoe dient dan de Wet? Die is erbij gekomen met het oog op de overtredingen, tot de komst van het Nageslacht op wie de belofte betrekking heeft. Ze is uitgevaardigd door engelen door tussenkomst van een middelaar.

Dus, op het eerste gezicht kan het lijken dat de Wet geen eenduidige oorsprong heeft. Maar eigenlijk is dat helemaal niet zo. De Wet werd inderdaad gegeven door Jahweh. De Schrift is daar behoorlijk duidelijk over, zoals we uitgebreid lieten zien. Overweeg ook dit...

Deuteronomium 5:22

Deze woorden sprak JHWH tot heel uw gemeente, op de berg, vanuit het midden van het vuur, de donkere wolken, met luide stem; Hij voegde er niets aan toe. Hij schreef ze op twee stenen tafelen en gaf ze aan mij.

Nogmaals, het is behoorlijk duidelijk dat Jahweh de Torah Zelf gaf. Maar veel mensen zeggen: “Wacht even. Hoe zit het dan met Handelingen 7 en Galaten 3?” We kijken naar Handelingen 7.

Handelingen 7:53

U, die de Wet ontvangen hebt door de dienst van engelen, hebt die niet in acht genomen!

Allereerst moet het je opvallen dat er staat dat ze de Wet hebben ontvangen, en daarna staat er dat die werd uitgevaardigd door engelen, dat is gewoon een ander woord voor boodschappers. Ze kregen het dus eerst van Jahweh, en daarna werd het uitgevaardigd door boodschappers –die de Wet overbrachten. Het is een verwijzing naar vers 52 (*Wie van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? Zelfs hebben zij hen gedood die de komst van de Rechtvaardige aankondigden, van Wie u nu verraders en moordenaars geworden bent*). De boodschappers die ze hebben gedood, terwijl ze de Torah afwezen.

Hetzelfde principe vinden we in Galaten 3:19. Daar staat duidelijk:

“De Wet is uitgevaardigd door engelen door tussenkomst van een middelaar.” (WV)

“Uitgevaardigd” door engelen/ boodschappers door een middelaar. De middelaar was Mozes. Want weet je nog...

Deuteronomium 5:23-26

En het gebeurde, toen u die stem vanuit het midden van de duisternis hoorde en de berg van vuur brandde, dat u naar voren kwam, naar mij toe, al uw stamhoofden en uw oudsten. En u zei: Zie, de HEERE, onze God, heeft ons Zijn heerlijkheid en Zijn grootheid laten zien en wij hebben Zijn stem gehoord vanuit het midden van het vuur; vandaag hebben wij gezien dat God met de mens spreekt en dat deze in leven blijft. Maar nu, waarom zouden wij sterven? Want dit grote vuur zou ons verteren; als wij de stem van de HEERE, onze God, nog langer zouden horen, zouden wij sterven. Want wie is er van alle vlees, die de stem van de levende God heeft horen spreken vanuit het midden van het vuur, zoals wij, en in leven is gebleven?

En let nogmaals goed op de volgende verzen.

Deuteronomium 5:27-28

Gaat u naar voren, en luister naar alles wat JHWH, onze God, zal zeggen. U moet dan alles wat JHWH, onze God, tegen u zal zeggen, tegen ons zeggen, en wij zullen ernaar luisteren en het

doen. Toen JHWH uw woorden hoorde, toen u tot mij sprak, zei JHWH tegen mij: Ik heb de woorden van dit volk, die zij tot u gesproken hebben, gehoord; alles wat zij gezegd hebben, is goed.

Mozes was de bemiddelaar die in Galaten 3 werd genoemd. De boodschappers waren degenen die de Wet aan alle mensen verkondigden. Uiteindelijk geloven wij dat het overduidelijk is dat datgene wat de Wet van Mozes wordt genoemd hetzelfde is als de Wet van God, die zonder twijfel door Jahweh Zelf is gegeven.

Laten we de woorden van Paulus aan Timotheüs steeds in gedachten houden.

2 Timotheüs 3:16

Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid,

We hopen dat je van deze studie hebt genoten.

Vergeet niet om alles te blijven onderzoeken.

Sjalom

Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net (Engelstalig onderwijs)

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)